Quaresma - Primer diumenge

Per Administrador el dg., 05/02/2017 - 09:00

Gn 2,7-9; 3,1-7
Rm 5,12-19
Mt 4,1-11

Primer, jo El lema de la persona radicalment egoista és la d'aquella que pensa més o menys conscientment: “Primer, jo; després, jo; i sempre, jo”. Sempre el “jo” per davant. I nosaltres, els creients en Déu, de qui hem rebut el seu alè, l’alè de la vida (com ens descriu d’una manera simbòlica i ben gràfica el llibre del Gènesi) l’egoisme l’anomenem pecat, per la senzilla raó perquè l’egoisme frustra el pla i la intenció de Déu i malversa el valor de la nostra vida.

La temptació d’Adam i Eva és el desig de ser més del que podien arribar a ser. Era el desig de posar les seves persones, el propi desig egoista, el “jo”per sobre de Déu. I, contràriament del que pretenien, van descobrir la pròpia misèria, van sentir-se vergonyosament frustrats. El relat bíblic ho representa amb la descoberta de la seva nuesa.

La temptació del relat del Gènesi és el paradigma de la temptació de tota persona humana. No hi hagut cap home, ni cap dona que hagi estat exempt de tenir el desig egoista de passar per sobre de la seva condició, per sobre del pla de Déu. És un fenomen (misteriós!) inherent a la condició humana, començant per cada u de nosaltres. També els col·lectius humans, siguin familiars, socials, polítics, econòmics i, inclús, eclesials ho pateixen. Prou que ho sabem i ho estem vivint!

Jesús, també?
Ni Jesús de Natzaret, com a persona veritablement humana, en va ser una excepció. Avui l’hem contemplat desitjant convertir les pedres en pans pel seu propi interès, o voler ser aplaudit com el gran i triomfal Messies esperat, o tenir la gran satisfacció de dominar el món per la força del seu poder.

Però, al mateix temps, Ell ha estat l’únic que va saber mantenir-se fidel a la seva condició humana, al pla que Déu li havia assenyalat. Per davant d’ Ell hi havia Déu, el seu Pare, i l’objecte de la missió que Ell li havia encomanat: els homes i les dones, als quals havia vingut a servir, i no pas a servir-se’n.

Jesús vencedor i alliberador
Fora d’ Ell, tots hem caigut en l’engany del desig egoista. Tots hem posat el nostre interès personal per davant del dels altres, sovint més necessitats.

Però gràcies a la fidelitat de Jesús, que venç la temptació, tots, els qui tan sovint hi sucumbim, hem estat perdonats i restablerts en la dinàmica d’anar caminant cap a l’assoliment d’allò que, segons el pla de Déu, de debò omplirà plenament, i amb escreix, la nostra vida i la nostra ànsia de felicitat: la Pasqua definitiva, participació de la Pasqua de Jesús.

L’eucaristia n’és una bestreta, si ens porta a tenir com a prioritat ser persones per als altres. Com Jesús!

ETIQUETES
TEMPTACIÓ EGOISME PECAT